Prefață

Din momentul în care Duhul lui Dumnezeu a trezit în mine un interes profund pentru Cuvântul lui Dumnezeu, și în special pentru cele patru Evanghelii, mi-au venit mereu în minte întrebări de genul: De ce se deosebește un evanghelist de altul prin faptul că relatează sau omite anumite cuvinte sau întâmplări? Care este motivul — și cu siguranță trebuie să existe un motiv! — de ce unul dintre evangheliști grupează evenimentele într-o ordine diferită față de ceilalți?

Am început să înțeleg puțin când Duhul Sfânt mi-a arătat că fiecare dintre cei patru scriitori, sub inspirația directă a Duhului, a urmărit cu Evanghelia sa un scop foarte precis și un obiectiv special. În viața de zi cu zi, am putea scrie biografia unui om din diferite perspective, de exemplu

1. ca soț: viața sa de familie.

2. ca om de afaceri: viața sa profesională.

3. ca prieten și semen: viața sa socială.

4. ca slujitor al lui Dumnezeu: viața sa spirituală.

Duhul Sfânt m-a învățat să aplic acest principiu la studiul Evangheliilor. Când am făcut aceasta, am început să descopăr lucruri uimitoare și minunate.

Pentru a menționa doar câteva aspecte importante și interesante: în ***Evanghelia după Matei*****,** Duhul Sfânt ni-L arată pe Isus ca fiind Hristosul, Fiul lui David și Împăratul lui Israel, care vine să-Și întemeieze Împărăția. Această temă se regăsește pe tot parcursul Evangheliei după Matei:

Capitolul 1: Genealogia Sa este urmărită prin Iosif până la împăratul Solomon și apoi până la Avraam.

Capitolul 2: Magii vin și se închină Pruncului ca Împărat al iudeilor.

Capitolul 3: Ioan Botezătorul vestește că Împărăția cerurilor s-a apropiat.

Capitolele 5–7: Principiile, „Constituția” Împărăției cerurilor.

Capitolul 13: Deoarece Împăratul a fost respins, vedem aici Împărăția, prin intermediul parabolelor, în forma sa ascunsă.

Capitolul 17: Aici primim perspective suplimentare asupra Împărăției viitoare.

Capitolul 18: Ne arată ce trăsături de caracter ar trebui să aibă cei care fac parte din Împărăție.

Capitolul 25: „Frații” Împăratului sunt îndreptățiți.

Capitolele 26–27: „Împăratul iudeilor” este răstignit (Matei 27.37).

Evanghelia după Marcu abordează o temă cu totul diferită. Aici, Duhul Sfânt ne face să vedem *slujirea* lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Marcu, care el însuși eșuase în slujire, dar care mai târziu a devenit „folositor pentru slujire”, este călăuzit de Duhul Sfânt pentru a-L descrie pe *Robul credincios* al lui Dumnezeu. Aceasta este o mare încurajare pentru toți cei care știu că sunt doar „robi nefolositori”.

Capitolul 1: Aici nu găsim niciun registru genealogic. Este bine să înțelegem acest fapt, deoarece originea unui rob nu prezintă interes; important este doar ca el să fie un slujitor bun.

Capitolul 3: Domnul Isus face bine în ziua Sabatului.

Capitolul 4: Începe cu pilda semănătorului. Dacă comparăm Evangheliile după Matei, Marcu și Luca, vedem că fiecare evanghelist pune accentul pe un alt aspect: *Marcu* accentuează *semănatul:* „Semănătorul a ieșit să semene" (versetul 3). *Matei* îl scoate în evidență pe *semănător*: „Cel care seamănă sămânța bună este Fiul Omului" (Matei 13.37). *Luca* pune accentul pe *sămânță:* „Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu" (Luca 8.11).

Capitolul 6: Necredința iudeilor Îl împiedică pe Domnul Isus să-Și îndeplinească lucrarea (versetul 5).

Capitolul 16: Domnul glorificat *lucrează împreună cu* (ucenicii Săi; versetul 20).

În ***Evanghelia după Luca*** Duhul Sfânt ne arată *harul lui Dumnezeu, revelat prin Omul Isus,* și „căile morale" ale lui Dumnezeu. Iată, din nou, doar câteva puncte:

Capitolul 3: Vedem cum Isus, la botezul Său, S-a rugat ca un om dependent. Genealogia Domnului este prezentată, prin Maria, până la Adam; El este, într-adevăr, „al doilea om" și „ultimul Adam".

Capitolul 6: Isus, ca Fiul Omului, este „Domnul și al sabatului" (versetul 5). El petrece toată noaptea „în rugăciune către Dumnezeu" (versetul 12).

Capitolul 9: Când Domnul a fost glorificat pe munte, El Se află din nou în rugăciune (versetul 29). În versetul 30, Moise și Ilie sunt descriși pur și simplu ca „doi bărbați".

Capitolul 10: Domnul Isus este „aproapele" oricui se află în nevoie (versetul 36).

Capitolul 11: În versetul 1 Îl vedem din nou pe Domnul în rugăciune; mai târziu, auzim cum un suflet temător de Dumnezeu prețuiește harul lui Dumnezeu care se revelează în El

Capitolul 14: Harul lui Dumnezeu se întinde asupra oamenilor care nu-l merită. Partea de mijloc a acestei Evanghelii (de la Luca 9.5 până la Luca 18.12) nu este ordonată cronologic; găsim aici diverse evenimente, care ne transmit lecții spirituale. Vedem aici *frumusețea morală* a Domnului.

Capitolul 15: Acest capitol minunat și unic ne arată din nou harul, pe care Dumnezeu îl arată păcătoșilor.

Capitolele 16–17: Aici vedem cum principiile harului trebuie puse în practică în viața unui om, care ca păcătos a primit har și îndurare, față de un frate care păcătuiește (Luca 17.3,4). Ni se indică, de asemenea, semnele venirii *Fiului Omului*.

Capitolul 19: Numai în această Evanghelie citim despre pocăința lui Zacheu. În continuare ni se arată că trebuie să fim administratori credincioși ai bunurilor Domnului nostru, până la revenirea Sa.

Capitolul 23: Omul Isus plânge pentru Ierusalim și Se roagă pentru vrăjmașii Săi.

În ***Evanghelia după Ioan*** se pune accentul pe *Dumnezeirea* Persoanei Isus Hristos:

Capitolul 1: El este Cuvântul etern. În El este viața și lumina.

Capitolul 2: Ca Fiu al lui Dumnezeu, El are dreptul, atât în prezent, cât și în viitor, să judece și să curățească Templul prin puterea învierii Sale.

Capitolul 3: Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu și darul lui Dumnezeu pentru o lume păcătoasă.

Capitolul 4: Aici, Isus este primit de unii ca fiind Hristosul și Mântuitorul lumii.

Capitolul 5: Hristos este Cel care învie morții.

Prefață

Capitolul 6: Hristos este Pâinea Vieții venită din cer.

Capitolul 7: El dă apa vie a Duhului Sfânt.

Capitolul 8: El este Lumina vieții.

Capitolul 9: El este Fiul lui Dumnezeu, care deschide ochii orbilor și îi scoate afară și îi introduce înăuntru.

Capitolul 10: El este Păstorul cel bun.

Capitolul 11: El este Învierea.

Capitolul 12: El este Împăratul lui Israel (versetul 15) și Fiul lui David.

Capitolele 13–14: El ne inițiază în lucrurile cerești.

Capitolul 15: Hristos este — în locul lui Israel — vița adevărată.

Capitolul 16: El trimite Duhul Sfânt.

Capitolul 17: El este Mijlocitorul nostru.

Capitolele 18–19: Suferințele Fiului lui Dumnezeu.

Capitolul 20: El este subiectul închinării și al credinței.

Capitolul 21: El ne dă puterea pentru o slujire adevărată.

Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu că am putut folosi meditații bune, care m-au ajutat să văd ceva din armonia, unitatea și inspirația minunate ale celor patru Evanghelii. Am beneficiat de lucrările unor frați respectați și iubiți, precum J. N. Darby, W. Kelly, F.W. Grant, J. G. Bellet și mulți alții.

În inima mea a crescut tot mai mult dorința de a avea o carte în care să fie sintetizate toate lucrările pe care frații apreciați le-au scris pe această temă. În zilele noastre agitate, majoritatea oamenilor nu mai au timp să parcurgă cărți voluminoase. Adesea, ei devin dezorientați de un val de dezbateri și argumente erudite. Cei mai mulți dintre cei care studiază astăzi Biblia apreciază o interpretare precisă și clară, organizată în mod logic și ușor de citit.

Cu câțiva ani în urmă, am început — inițial din interes pur personal — să redactez scurte rezumate și sinteze ale informațiilor utile pe care le-am găsit în multe cărți bune cu acest subiect. Aceasta m-a ajutat să-L cunosc mai bine pe Domnul și Mântuitorul nostru și să meditez mai profund asupra căii Sale binecuvântate și a cuvintelor Sale minunate. L-am rugat pe Domnul să mă călăuzească prin Duhul Său în acest mod de studiu biblic și am putut constata că viața mea spirituală a fost îmbogățită prin aceasta. Acum, aceste „gânduri adunate” s-au transformat într-o carte. Mulți prieteni m-au îndemnat să-mi public notițele. Nu pretind că aduc gânduri noi; dimpotrivă, m-am inspirat din plin din ceea ce au descoperit alții. De multe ori am citat literal ceea ce au scris alții. Anexez o listă mai mult sau mai puțin completă a cărților care mi-au fost de folos în cercetările mele.

Rog cititorul să înțeleagă că nu a fost intenția mea să scriu o „armonie a Evangheliilor” (o prezentare cronologică a vieții lui Isus pe baza celor patru Evanghelii). Am fost mai mult interesat să descopăr intenția divină în cele patru Evanghelii. Scopul meu a fost să subliniez diferențele evidente, să pun întrebarea „De ce există aceste diferențe?” și, pe cât posibil, să găsesc un răspuns la aceasta. Îl îndrum pe cititor către eseul lui J.N. Darby intitulat „Relative Order of Three Synoptic Gospels” din Collected Writings, Expository nr. 4, volumul 25, paginile 27-36.

Prefață

Ca bază pentru cercetările mele, am ales ***Evanghelia după Marcu*****,** deoarece se consideră în general că Marcu respectă, în mare măsură, ordinea cronologică în relatarea sa, și am comparat celelalte Evanghelii sinoptice (Matei și Luca) cu cea a lui Marcu. Nu este oare extrem de uimitor și o dovadă suplimentară a inspirației divine faptul că Marcu, care nu a fost martor ocular, urmărește cel mai clar linia istorică în descrierea slujirii Mântuitorului nostru? Putem fi convinși că reflecția asupra diferențelor dintre Evanghelii poate fi la fel de binecuvântată ca și reflecția asupra similitudinilor. Desigur, nu ar trebui să uităm niciodată că în fiecare Evanghelie regăsim și ceva din stilul personal și particularitățile scriitorului. Nu considerăm așa-numitele discrepanțe ca fiind greșeli, ci vedem în ele o parte din înțelepciunea și planul lui Dumnezeu.

În ceea ce privește ordinea în care am aranjat evenimentele (vezi cuprinsul), nu vrem să fim dogmatici; oricum, majoritatea exegeților sunt de acord cu ordinea aleasă aici.

Fie ca Duhul Domnului, care l-a ajutat pe scriitor și l-a binecuvântat din plin, să-i binecuvânteze și pe toți cei care citesc această carte alături de Biblia lor deschisă și să-i conducă spre a-L privi pe preaslăvitul nostru Domn Isus Hristos și a-L cunoaște mai bine.

Beirut / Liban 1973

Ipswich / Anglia 1983

Prefață la prima ediție în limba germană

Suntem recunoscători că această prețioasă meditație devine acum accesibilă și cititorilor germani. La revizuirea traducerii, ne-am bazat pe originalul englez și pe ediția olandeză „Hij heeft onder ons gewoont" (Uitgeverij H. Medema, Vaasen, NL).

Dragostea autorului pentru Domnul său și respectul său față de Cuvântul divin se simt pe fiecare pagină a acestei cărți. În timp ce în Evanghelii descrierea drumului suferințelor Domnului nostru, de la Ghetsimani până la Înviere, reprezintă aproximativ o cincime din textul respectiv, Cor Bruins dedică acestui subiect mai mult de jumătate din cartea sa.

67433 Neustadt, în primăvara anului 1992

Editorul [Ernst-Paulus-Verlag;]

Bibliografie

Alexander, J.A.	A Commentary on the Gospel of Mark
Bellet, J.G.	Notes on the Gospel of Luke, The Evangelists
Darby, J.N.	The Holy Bible, New Translation, Synopsis of the Books of the Bible (Bd 3) The Collected Writings (Bd 3,4,5) Notes and Comments on Scripture (Bd 6,7) Notes of Addresses on the Gospel of Luke Notes on the Gospel of John
Farrar, F.W.	The Life of Christ
Grant, F.W.	The Numerical Bible (Matth. bis Joh.)
Hocking, W.J.	The Lords Supper
Hole, F.B.	The Gospel of John briefly expounded
Jager, de J.	Uit het Woord der Waarheid - Matthäus
Jukes, A.	The Differences of the Four Gospels
Kelly, W.	Lectures introductory to the study of the Gospels; Inspiration of Scriptures Lectures on the Gospel of Matthew Exposition of the Gospel of Mark Exposition of the Gospel of John The Bible Treasury
Kerr, J.H.	A Harmonie of the Gospels
Lockyer, H.	All the Parables of the Bible All the Miracles of the Bible
Marshall, A.	The Interlinear Greek-English New Testament
Morgan, C.G.	The Parables and Metaphors of our Lord
Morrish, G.	New and Concise Bible Dictionary
Prod'hom, S.	Simples entretiens sur les Evangiles
St. John, H.	An Analysis of the Gospel of Mark
Scroggie, G.W.	Know your Bible (Bd 2)
Tiesema, J.	De Trouwe Dienaar
Vine, W.E.	John, his record of Christ
Voorhoeve, H.C. Jzn.	Beschouwing over het Avondmaal

Titlul original: „Vorwort; Vorwort des Herausgebers; Literaturverzeichnis“.
Tradus din: *Er wohnte unter uns,* Editura Ernst-Paulus-Verlag, 1992, pag. XI-XVII.